

Mand paa Skillevejen og tør hverken bestemme mig for det ene eller andet.

C. Hage: Den ærede Ordfører for Forespørgerne har paa en saa udtømmende Maade behandlet Enkelthederne i den foreliggende Sag, at der ikke er synderlig Anledning til at fordybe sig yderligere deri. Der er saa meget mindre Grund dertil, som ogsaa de ærede Medlemmer, der nærmest have villet tage den ærede Minister i Forsvar, dog ikke have kunnet gøre det anderledes, end at de paa meget væsentlige Punkter have maattet give den ærede Ordfører Ret. Jeg ønsker for mit Vedkommende kun at understrege de Udtalelser af den ærede Ordfører, som særlig gik ud paa at fremhæve den udbredte Misfornøjelse, som de ny Telefontakster have vakt inden for de forretningsdrivendes Kreds. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om det mer eller mindre rationelle i det System, som den ærede Minister har ment at ville indføre, om slige Principper vil man kunne diskutere overmaade længe. Jeg er ganske vist af den Mening, at en vis Gradation i Telefontaksterne, dels efter Hensyn til Afstanden, dels efter Hensyn til Samtalernes Antal i Aarets Løb, er rimelig — en vis Gradation. Men jeg kan paa ingen Maade give det ærede Medlem for Frederiksberg (Elinger) Ret i den Opfattelse, at en Takst, der retter sig umiddelbart nøjagtig efter Samtalernes Antal, skulde være rationel, eller at det skulde være irrationelt ikke at følge denne Vej. Hvorfor skulde det være mere irrationelt at kunne telefonere hele Aaret rundt paa et fast Abonnement, end det er at køre paa Sporvogn eller Jærnbane paa fast Abonnement hele Aaret rundt? Og det er lige saa lidt urimeligt, at Telefontaksterne ikke sættes i nøje Forhold til Afstanden, som det er urimeligt, at det koster lige saa meget at sende et Brev herfra til Roskilde som til Skagen. Forholdet er det, at selv om Telefonafstanden og Samtaleantallet til en vis Grad bør paavirke Betalingen, saa kan dog den Ulejlighed og Udgift, som Abonnenten forvolder Selskabet, paa ingen Maade beregnes i direkte Forhold, hverken til Samtalernes Antal eller til Afstanden. En vis Grada-

tion er imidlertid paa sin Plads, men den maatte ganske sikkert holdes inden for langt snævrere Grænser, end der er sket ved de nu fastsatte Takster. Det, som har vakt størst og mest berettiget Misfornøjelse, er netop denne Fejl, hvorved for en stor Del af de næringsdrivende den aarlige Betaling kommer op til et Beløb, som i Forhold til den Nytte, Telefonen gør, og i Forhold til de Takster, der hidtil have været erlagte, og paa hvis Grundlag Udviklingen er foregaaet, maa siges at være aldeles svimlende. Jeg har fra et stort Antal handlende modtaget Henvendelse i denne Anledning, og jeg vil tillade mig at anføre nogle enkelte Eksempler, ganske vist de mest iøjnefaldende. Der er saaledes en Købmand, der fremhæver, at i de senere Aar have Forholdene i Korn- og Foderstofforretningen mellem København og Provinserne udviklet sig derhen, at den for en væsentlig Del drives gennem Telefonen. Han siger: „Resultatet af de ny Takster vil for manges Vedkommende blive, at Telefonen i Fremtiden vil koste ikke 150 Kr., men 500—600—700 Kr., ja indtil 1000 Kr. pr. Aar“. Der er et betydeligt Kornfirma her i Byen, der skriver saaledes: „Disse ny Takster ville alene for Sjællands Vedkommende medføre en Udgift for os af ca. 1500 Kr. aarlig, alene til Gavn for et Aktieselskabs Aktionærer“. En tredje skriver: „For mit Vedkommende — og hvad der gælder for mig, gælder vist i Gennemsnit ogsaa for det store Flertal af mine Kolleger — vil den aarlige Udgift til Telefonering stige fra 150 til 1600 Kr.“, og en fjerde skriver: „Saafremt disse Takster fastsættes, ville de for mit Vedkommende skaffe mig en aarlig Merudgift af ca. 3000 Kr.“ Dette er det højeste Tal, der endnu er naaet; jeg ved ikke, om nogen kan naa højere. Men i hvert Fald er det klart, at for en stor Mængde Forretningsfolk ville disse Takster betyde en ganske urimelig Udgiftsforøgelse, og hvad der gælder for Forretningerne her i København, gælder i lignende Grad om Forholdet mellem Købstæderne og deres Landdistrikter. Følgen af disse Takster vil for en stor Del være den, at den Udvikling, som i de senere Aar er foregaaet i den Maade hvorpaa Handelen føres, afbrydes, og at der bliver trukket omkring